

М. І. Литвинець

Неруда Пабло

НЕРУДА Пабло (Neruda Pablo; справж. – Ricardo Eliécer Neftalí Reyes Basoalto, Рікардо Елієсер Нефтальї Рейєс Басуальто; 12. 07. 1904, м. Парраль, Чилі – 23. 09. 1973, Сантьяго) – чилійський поет, громадський діяч. Нобелів. премія з літ-ри (1971), Міжнар. премія Всесвіт. Ради Миру (1950). Навч. в пед. інституті в Сантьяго (від 1921). У 1927–43 – на дипломат. роботі. Учасник громадян. війни в Іспанії 1936–39. Писати вірші почав у 10-річ. віці, через декілька років познайомився з Г. Містраль, котра сприяла його твор. розвитку. Зб. «Veinte poemas de amor y una canción desesperada» («Двадцять поезій кохання і одна пісня відчаю», 1924) заявив себе як тонкий лірик і майстер асоціат.-емоц. вільного вірша. Мотивами смутку, самотності пройняті перша та друга кн. «Residencia en la tierra» («Місце проживання – земля», 1933 і 1935), характер. ознаками яких є ускладнена асоціативність і герметизм. У віршах зб. «España en el corazón» («Іспанія в серці», 1937) Н. звернувся до теми людської солідарності. Драм. і поет. історію Лат. Америки він закарбував у чітких образах епопеї «Canto general» («Вселюдська пісня», 1950). Філос. осмислення людського буття характерне для зб. «Las uvas y el viento» («Виноградники й вітер», 1954), «Odas elementales» («Оди одвічним речам», кн. 1–3, 1954–57), «Las piedras de Chile» («Каміні Чилі», 1960), «Cantos ceremoniales» («Ритуальні пісні», 1962), «La Barcarola» («Баркарола», 1967), «Fin de mundo» («Кінець світу», 1969), автобіогр. поеми «Memorial de Isla Negra» («Меморіал Ісла-Негра», т. 1–5, 1964). Писав статті, нариси тощо. 1973–74 у Буенос-Айресі вийшли посмертні вид. 8-ми поет. збірок Н., а також кн. спогадів «Confieso que he vivido» («Зізнаюсь, що я жив»). Окремі твори Н. українською мовою переклали М. Терещенко, Л. Первомайський, П. Дорошко, А. Малишко, Д. Павличко, М. Москаленко, І. Драч, Н. Кашук, С. Борщевський, М. Литвинець, В. Колодій, П. Марусик, С. Жолоб, М. Жердинівська. І. Драч присвятив Н. п'єсу «Зоря і смерть

Пабло Неруди» («Історико-літературний журнал», 2010, № 18).

Основні твори

укр. перекл. – Поеми та вірші. К., 1951; Лірика. К., 1975; Альєнде // Нескорені. К., 1982; Із книжки «Сто сонетів про кохання» // Світ. сонет. К., 1983; Зі збірки «Сто сонетів про кохання» // поезія–83. Вип. 2. К., 1983; Ода першому дню року // Україна. 1984. № 29; [Вірші] // Всесвіт. 1984. № 8; Я люблю тебе... // Колодій В. С. Братерство. Л., 1985.

Рекомендована література

1. Агірре М. Дух і постать Пабло Неруди // Всесвіт. 1974. № 7;
2. Янковський Ю. Пабло Неруда. К., 1975;
3. Полєк В. «Уклонитися вашому серцю» // Вітчизна. 1979. № 12;
4. Харитонов В. Поет космічної ери // Всесвіт. 1984. № 8.

Бібліографічний опис:

Неруда Пабло / М. І. Литвинець // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-73695>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).